

Bijlage 1: Opmerkingentabel ILT - Invoeringswet Omgevingswet

Artikel	MvT	Opmerking
Hoofdstuk 1, artikel 5.5		<p>Artikel 5.5 Ow was krachtig door z'n eenvoud. Door de toevoeging uit de Invoeringswet wordt dit artikel een stuk complexer waardoor het aan kracht inboet en er een onnodig risico op fouten ontstaat. Er wordt aangesloten bij artikel 1a Wet op de economische delicten (Wed). Artikel 1a Wed is geredigeerd om onderscheid te kunnen maken naar overtreding en misdrijf en de omvang van de boete. De verbodsbepaling in artikel 5.5 Ow is in de eerste plaats bedoeld om een duidelijk verbod aan te geven en zal in het merendeel van de gevallen vooral bestuursrechtelijk gehandhaafd worden, hetgeen met de huidige wijziging ingewikkelder wordt gemaakt met risico op fouten. Deze wijze van formulering van het verbod werpt een onnodige drempel op bij het gebruik maken van het verbod in de handhaving. De ILT stelt daarom voor om de oorspronkelijke tekst van het artikel te handhaven.</p>
Hoofdstuk 1, artikel 5.33 BW (5.37 derde lid)	Onderdeel BW (artikel 5.37 Omgevingswet)	<p>In de MvT staat: <i>"De vrijheid van het bevoegd gezag om de omgevingsvergunning een persoonsgebonden karakter te geven, is niet onbeperkt. In de voorgestelde wijziging is bepaald dat het bevoegd gezag daartoe kan besluiten 'als de persoon van de vergunninghouder van belang is voor de toepassing van de regels over het verlenen of weigeren van de omgevingsvergunning'. Deze clausulering maakt dat er geen structurele toepassing kan worden gegeven aan de bepaling."</i></p> <p>Door geen gevallen aan te wijzen maar dit vrij te laten zal meer gebruik worden gemaakt van deze mogelijkheid om situaties die eigenlijk volgens de regels niet toegestaan kunnen worden toch (voor lange tijd) toe te staan door de toestemming aan een bepaalde persoon te verbinden. Het criterium van 'als de persoon van de vergunninghouder van belang is voor de toepassing van de regels over het verlenen of weigeren van de omgevingsvergunning' kan in de praktijk ruim worden uitgelegd. Hierdoor kan het gebruik ~~x~~ gaan worden om toe te staan dat bewoning door een derde in een pand binnen een PR 10-6 contour wordt toegestaan omdat de aanvrager/bewoner de vroegere eigenaar van het betreffende bedrijf is geweest.</p> <p>De ILT stelt voor om onderscheid maken tussen vergunningen waarbij de persoon van de aanvrager relevant is (zoals ligplaatsen woonboot), en aan te wijzen gevallen van zaaksgerichte vergunningen die op grond van de toetsingscriteria niet verleend kunnen worden, maar waar een persoonsafhankelijke toestemming verleend kan worden (bijv. permanente bewoning recreatiewoningen, lichamelijke of psychische beperkingen aanvrager).</p>
Hoofdstuk 8, artikel 8.1		<p>De gedoogplicht in de Ow wijzigt ten opzichte van de Belemmeringenwet privaatrecht. Er is geen concessie koninklijk besluit of erkenning algemeen belang koninklijk besluit meer nodig om toegang te krijgen tot de procedure van gedoogplicht. Met intrekking van de Belemmeringenwet privaatrecht verdwijnt ook de grondslag van de verleende Koninklijke besluiten erkenning algemeen belang. Echter bij de concessie Koninklijke besluiten is dat niet zo. Deze</p>

		<p>Koninklijke besluiten vinden hun grondslag niet de Belemmeringenwet Privaatrecht maar in algemene bestuursbevoegdheden.</p> <p>De ILT stelt voor om de intrekking van de Koninklijke besluiten concessie buisleidingen te regelen in de Invoeringswet Omgevingswet. Het tijdstip van intrekking zou gelijktijdig met intrekking Belemmeringenwet Privaatrecht moeten zijn.</p>
Hoofdstuk 8, artikel 8.40 Z		<p>Het is de ILT niet duidelijk wat de op handen zijnde aanpassing is van het verbod van artikel 10.2 eerste lid van de Wet milieubeheer (Wm). Dit artikel luidt: het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen door deze - al dan niet in verpakking - buiten een inrichting te storten, anderszins op of in de bodem te brengen of te verbranden. De ILT heeft hierover reeds contact gehad tussen de ILT en RWS/WVL. ILT ziet door de aanpassing van art 10.2 een leemte ontstaan. Het verbod staat straks deels in § 3.5.11 (Verwerken van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen) van het Besluit activiteiten leefomgeving. Artikel 10.2 Wm verdwijnt niet helemaal, maar blijft nog gelden voor burgers met huishoudelijke afvalstoffen. § 3.5.11 van het Bal heeft een wat andere systematiek dan we gewend zijn vanuit artikel 10.2 Wm. Voor het begrip is het handig de toelichting bij artikel 3.146 van het Bal te lezen. In artikel 10.5 van de Invoeringswet wordt de strafbaarstelling via de Wet op de Economische Delicten geregeld.</p> <p>Hieruit volgt de conclusie dat het verbod om huishoudelijke afvalstoffen buiten een 'inrichting' te storten, anderszins op of in de bodem te brengen of te verbranden nog altijd is geregeld in art. 10.2 Wm. Het verbod om zonder vergunning hetzelfde te doen met gevaarlijke afvalstoffen is geregeld in § 3.5.11 (Verwerken van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen) van het Besluit activiteiten leefomgeving). Voor alle andere afvalstoffen niet zijnde huishoudelijke afvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen lijkt niets te zijn geregeld en zou er dus een onwenselijke leemte ontstaan.</p> <p>De bepaling van 10.14, eerste lid Wm blijft ongewijzigd. De ILT verzoekt de passage houdt 'rekening met' te wijzigen in 'neemt in acht' omdat het LAP ook het toetsingskader voor het verkrijgen van de vergunning voor storten van afvalstoffen zal gaan worden. Ook voor de activiteiten die betrekking hebben op afvalverwerking geeft het LAP de invulling van hetgeen als doelmatige afvalbewerking wordt beschouwd. Door de huidige bewoording wordt vaak door vergunningsverlenend bevoegd gezag van het LAP afgeweken, zonder dat het goed wordt gemotiveerd of de meldprocedure van het LAP voor afwijkingen of LOC worden gevolgd.</p>
Hoofdstuk 11, artikel 11.1		<p>Er is blijkens de redactie van artikel 11.1 geen algemeen overgangsrecht geregeld voor art. 6.5 Waterwet. Dit overgangsrecht is wel noodzakelijk voor vergunningen grondwateronttrekkingen in oppervlaktewaterlichamen van het Rijk. Het ontbreken van dit overgangsrecht is in strijd met het algemene uitgangspunt dat een voorbereidingsprocedure voor besluitvorming die in gang is gezet vóór de datum van inwerkingtreding van de Omgevingswet en waarvan de besluitvorming – inclusief een eventuele bezwaar- en beroepsprocedure tegen dat besluit – op die datum nog niet is afgerond, wordt afgewikkeld volgens het 'oude recht'. Deze vergunning wordt overigens wel genoemd in de "was-wordt-tabel" op blz. 280 en de toelichting op blz 285 in de MvT.</p>

Hoofdstuk 11, artikel 11.11		De huidige keuze en redactie van artikel 11.11, eerste lid onder c leidt er toe dat al bij een eerste van rechtswege verbeurde dwangsom (die ook wordt ingevorderd) de spelregels worden veranderd. Na een eerste invordering wordt onder de huidige redactie van artikel 11.11 het nieuwe recht van toepassing terwijl de "oude" last onder dwangsom nog immer voortduurt. Lasten onder dwangsom worden nu namelijk niet per definitie opgeheven na de eerste invordering. De MvT geeft over deze situatie ook onvoldoende duidelijkheid. Voorgesteld wordt het nieuwe recht pas van toepassing te verklaren wanneer de last onder dwangsom wordt opgeheven. Immers dan pas wordt daadwerkelijk aangesloten bij het uitgangspunt de spelregels tijdens het spel niet te wijzigen.
Hoofdstuk 11, artikel 11.49		De projectplannen zoals die thans door Rijkswaterstaat zijn en nog worden vastgesteld hebben een zeer globaal karakter. De ILT heeft hierover, als toezichthouder op deze projectplannen, met enige regelmaat haar zorgen aan RWS kenbaar gemaakt. Het globale karakter van de projectplannen zet de handhaafbaarheid onder druk. Wanneer deze globale projectplannen, na inwerkingtreding van de Omgevingswet, worden gezien als omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, onder f, onder 2° van de Omgevingswet ontstaat het volgende probleem. Handhavend optreden bij afwijkingen van het projectplan c.q. de daarmee straks gelijkgestelde omgevingsvergunning kan pas, gelet op artikel 5.5 Omgevingswet wanneer er gehandeld wordt in strijd met de voorschriften. Het is gezien de thans door RWS vastgestelde globale projectplannen niet op voorhand duidelijk welke passages van het projectplan dienen te gelden als voorschriften verbonden aan de omgevingsvergunning. Uit een oogpunt van handhaafbaarheid is dit onwenselijk. De ILT verzoekt dat ook over dit punt meer duidelijkheid te verschaffen, hetzij in artikel 11.49, hetzij in de toelichting daarop.
	Afdeling 18.3 Uitvoering en Handhaving	<p>Onjuistheden:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Op pagina 163/164 MvT staat Transponeringstabel paragraaf 5.2. Wabo-afdeling 18.3: <ul style="list-style-type: none"> o de hierin opgenomen artikelen in de kolom "Ow" zijn niet correct. Ze komen niet overeen met de artikelen genoemd in de transponeringstabel op pagina 372: "paragraaf 5.2. Afstemming en coördinatie in het belang van een doelmatige handhaving". - Tabel pagina 372 MvT, tabel paragraaf 5.2 "afstemming en coördinatie.....": <ul style="list-style-type: none"> o "Basistakenpakket omgevingsdiensten" staat in de kolom Wabo : "5.3, leden 4 en 5". Lid 5 bestaat niet. o "Zorgplicht kwaliteit uitvoering en handhaving" staat in de kolom Ow 18.23; dat moet zijn 18.22